

CRESTE CARPATICE

STOMFF ANDREI AUREL

CRESTE CARPATICE

Am ucis orice gând optimist
Simt cafardul invadandu-mi ființa
Mi-e zadarnică toată știința
Nu-nțeleg pentru ce mai exist.

Prăbușit, podul viselor noastre
Nu mă lasă peste hăuri să trec
Sunt purtat spre pustiu, la edec,
Se-nfumură lumina din astre.

Amintiri din iubiri par povară
Ce-mi apasă cumplit orice pas,
Numai inima încă dă glas
Unor seri minunate de vară.

Un torent de cuvinte șoptite
Sapa-n vuietul vântului rece,
O secundă mă biciuie, trece
Și se-așează în ani, contopite

Într-un număr prea greu de cuprins.
Timpul meu e a mea galaxie
Unde numai iubirea e vie
Căci e singura care a-nvins.

Două creste carpatice, reci,
Ne-am iubit, suntem gemene-n veci!